

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Народна канцеларија Председника Републике
Масарикова 5/VI
11000 Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА КАНЦЕЛАРИЈА ПРЕДСЕДНИКА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО 07 MAR 2010			
Орг. јед.	БРОЈ	Прилог	Вредности

Ваша екселенцијо господине председниче Републике ТАДИЋУ

ЕВРОПСКА АМБИЦИЈА ПРЕКО ДРЖАВЕ И НАРОДА

УВОД

На основу Устава Р. Србије (1. става Члан 56 Устава [1]) упућујемо Вам ово отворено писмо и тражимо од Вас да на њега јавно одговорите.

Непрекидно понављање у вестима да је он био о свему обавештаван већ годинама и да се о све опомене оглушавао, те да зато мора да буде уклоњен с положаја управљања нам је стварало осећај да то говоре о Вама. Када се усредсредисмо, чусмо да говоре о владика АРТЕМИЈУ.

Према вестима, државне службе већ годинама знају за малверзације архимандрита Симеона ВИЛОВСКОГ, игумана манастира Бањске, секретара и заменика владике АРТЕМИЈА, као и досадашњег члана Епархијског управног одбора Предрга СУБОТИЧКОГ. Зашто је тек сада поднета кривична пријава Вишем тужилаштву против њих? Вести нас прецизно и јасно обавештавају да је ВИЛОВСКИ увече у петак 12. фебруара побегао из Грачанице у Македонију. Зашто наши државни органи нису спречили његов бег?

Господине председниче ТАДИЋУ, задатак одговарајућих служби наше државе, којима руководи наша Влада, је да спречи развој малверзација и да спречи кривотворце да напусте Србију. Ово су текући примери њене неуспешности у томе. Ви сте одредили мандатора за председника Владе. Ви сте (противустановно) председник и Демократске странке. Већина чланова Владе је из ње. Влада ради по Вашим упутствима и одговорна је Вама као заштитнику Устава и закона, и као врховном команданту Војске Србије.

Можете ли критеријуме примењене на владика АРТЕМИЈА да примените на себе самог?

Јер, ако је владика АРТЕМИЈЕ одговоран за незаконит рад ВИЛОВСКОГ и СУБОТИЧКОГ и ако је зато, и зато што их у томе није спречио, неспособан да управља Рашко – призренску и Косовско – метохијску епархију, онда је јасно да сте Ви још одговорнији за наведене пропусте државних органа и да сте Ви још неспособнији да budete председник Р. Србије него владика АРТЕМИЈЕ да води епархију.

Ми Вас молимо, предлажемо Вам, тражимо од Вас, да Ви сами на себе применити исте те критеријуме који се примењују на владика Артемија. Ми ово Вама саветујемо добронамерно, јер мислимо да је тако много боље и за Вас и за све држављане Р. Србије, за Р. Србију и цео Србски народ, него да се скупљани гнев у појединим деловима народа сједини и Вас потопи.

Тврди се да се владика АРТЕМИЈЕ оглушавао о сва обавештења о незаконитом раду својих сарадника, да их није надгледао, да је зато неспособан да управља епархију и да је стога уклоњен. То нас приморава да и Вас и нашу јавност подсетимо у даљем тексту како се Ви, господине председниче ТАДИЋУ, оглушавате о све молбе, апеле, обавештења, упозорења, предлоге да прекинете своје непрекидно јавно кршење Устава Р. Србије.

Ако Ви, господине председниче ТАДИЋУ, знате да постоји већи државни криминал од непрекидног јавног кршења Устава од стране Председника државе, молимо Вас да о томе обавестите јавност.

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Народна канцеларија Председника Републике
Масарикова 5/VI
11000 Beograd

Ваша екселенцијо господине председниче Републике ТАДИЋУ

ЕВРОПСКА АМБИЦИЈА ПРЕКО ДРЖАВЕ И НАРОДА**У В О Д**

На основу Устава Р. Србије (1. става Члан 56 Устава [1]) упућујемо Вам ово отворено писмо и тражимо од Вас да на њега јавно одговорите.

Непрекидно понављање у вестима да је он био о свему обавештаван већ годинама и да се о све опомене оглушивао, те да зато мора да буде уклоњен с положаја управљања нам је стварало осећај да то говоре о Вама. Када се усредсредисмо, чусмо да говоре о владика АРТЕМИЈУ.

Према вестима, државне службе већ годинама знају за малверзације архимандрита Симеона ВИЛОВСКОГ, игумана манастира Бањске, секретара и заменика владике АРТЕМИЈА, као и досадашњег члана Епархијског управног одбора Предрага СУБОТИЧКОГ. Зашто је тек сада поднета кривична пријава Вишем тужилаштву против њих? Вести нас прецизно и јасно обавештавају да је ВИЛОВСКИ увече у петак 12. фебруара побегао из Грачанице у Македонију. Зашто наши државни органи нису спречили његов бег?

Господине председниче ТАДИЋУ, задатак одговарајућих служби наше државе, којима руководи наша Влада, је да спречи развој малверзација и да спречи кривотворце да напусте Србију. Ово су текући примери њене неуспешности у томе. Ви сте одредили мандатора за председника Владе. Ви сте (противустановно) председник и Демократске странке. Већина чланова Владе је из ње. Влада ради по Вашим упутствима и одговорна је Вама као заштитнику Устава и закона, и као врховном команданту Војске Србије.

Можете ли критеријуме примењене на владика АРТЕМИЈА да примените на себе самог?

Јер, ако је владика АРТЕМИЈЕ одговоран за незаконит рад ВИЛОВСКОГ и СУБОТИЧКОГ и ако је зато, и зато што их у томе није спречио, неспособан да управља Рашко – призренску и Косовско – метохијску епархију, онда је јасно да сте Ви још одговорнији за наведене пропусте државних органа и да сте Ви још неспособнији да будете председник Р. Србије него владика АРТЕМИЈЕ да води епархију.

Ми Вас молимо, предлажемо Вам, тражимо од Вас, да Ви сами на себе применити исте те критеријуме који се примењују на владика Артемија. Ми ово Вама саветујемо добронамерно, јер мислимо да је тако много боље и за Вас и за све држављане Р. Србије, за Р. Србију и цео Србски народ, него да се скупљани гнев у појединим деловима народа сједини и Вас потопаи.

Тврди се да се владика АРТЕМИЈЕ оглушавао о сва обавештења о незаконитом раду својих сарадника, да их није надгледао, да је зато неспособан да управља епархију и да је стога уклоњен. То нас приморава да и Вас и нашу јавност подсетимо у даљем тексту како се Ви, господине председниче ТАДИЋУ, оглушавате о све молбе, апеле, обавештења, упозорења, предлоге да прекинете своје непрекидно јавно кршење Устава Р. Србије.

Ако Ви, господине председниче ТАДИЋУ, знате да постоји већи државни криминал од непрекидног јавног кршења Устава од стране Председника државе, молимо Вас да о томе обавестите јавност.

Такође Вас молимо да јавно објасните да ли Ви мислите да држављани морају да поштују Устав, закон, и Вас као председника Р. Србије, када Ви личним деловањем дајете пример њихових непоштовања?

Спомињући владика АРТЕМИЈА правда и истина нас обавезују да завршимо с кратким поређењима.

Владика АРТЕМИЈЕ се није огрешио ни о Устав ни о закон.

Ви непрекидно кршите Устав и стално се оглушујете о све молбе и упозорења да то не чините, на шта Вас даље подсећамо.

Владика АРТЕМИЈЕ по цену свог живота голорук, без државне подршке и помоћи, штити србске светиње и Србски народ од окупаторских злодела и злочина.

Ви као председник Републике, те и као врховни командант Војске Србије, нисте се ефикасно ангажовали за њихову одбрану.

Окупаторски злотвори су уништили преко 150 србских цркава и манастира, опљачкали србске домове, распродали приватна, црквена и заједничка имања, добра и природна богатства, опоганили србска гробља, прогнали преко 250 000 невиних Српкиња и Срба с Косова и Метохије, живим су људима вадиле органе ради продаје за набавку оружја против Србског народа и Р. Србије, шире лажи о Србском народу и распирују неосновану мржњу против њега. Владика АРТЕМИЈЕ одбија да окупатори невешто, грешно и неправославно обнављају светосавске србске духовне светиње.

Ви сте спремни да преговарате с поробљивачима Србског народа, с окупаторима србске постојбине.

Владика АРТЕМИЈЕ даје првенство истини, слободи и јединству Србског народа, Косова и Метохије те и целе Србије, над срљањем у жезла Европске Уније.

Ви по сваку цену настојите да остварите своју европску амбицију. Односите се према Р. Србији онако како се Стипе МЕСИЋ односио према СФР Југославији. Распарчавате Р. Србију и својевољно је учлањујете у друштво држава, чије власти понижавају Србски народ његовим демонизовањем користећи лажи, које су спроводиле осам година неоправдане исцрпљујуће санкције против Р. Србије и својим оружаним снагама учествовале у свеопштем људском, духовном, еколошком, индустријском, моралном и материјалном разарању Р. Србије. Даље Вас подсећамо на то.

Владика АРТЕМИЈЕ се бори за поштовање Србског народа и за истину о њему.

Ви се извињавате онима који су се страшно огрешили о Србски народ и о Р. Србију. Даље следи.

УКАЗИВАЊА ВАМА О ВАШЕМ РАДУ И ВАШЕ ОГЛУШАВАЊЕ

Ви сте били добронамерно упозорени да не прихватате државне функције ако не можете или нисте спремни да их извршавате по Уставу [2].

Вама је био поднет захтев [3] ради одбране и заштите Републике Србије и њених држављана, да редовном Међународном суду у Хагу поднесете у име Р. Србије тужбе против: М. Ахтисарија, А. Чекуа, Х. Тачија, Х. Солане, У. Џ. Клинтон, Т. Блера, и К. дел Понте за злодела и злочине против Р. Србије и Србског народа. Ви сте се о то попутоно оглушили, а Ви сада представљате Р. Србију (Члан 112, т. 1. Устава Р. Србије). Уместо да сте прихватили захтев, Ви сте издвојили један злочин у Сребреници из целог низа злочина на територији СФРЈ са налогом Народној скупштини да се изјасни само о њему.

Генерални секретар господин Бранко РАДУЈКО је обавестио [4] да се Ви захваљујете «за упућене предлоге, захтеве и сугестије» и да ћете их, са својим сарадницима, «размотрити са потребном пажњом, а у складу са уставним надлежностима председника Републике.», да Ви извршавате «своје надлежности у складу с одредбама Устава Републике Србије и законима Републике Србије», и да Ви предузимате «све што је» у Вашој «моћи да се заштите национални интереси Републике Србије».

Ви сте прихватили да учествујете у другом кругу неуставних председничких избора (Преамбула, Чланови 12, 21 и 52 Устава), приступили сте полагању Председничке заклетве упркос томе што сте као тадашњи Председник Републике били посебно (Председничком заклетвом) обавезни да штитите уставност и законитост, и упркос томе што сте на време били писмено и јавно обавештени да су избори били расписани и спровођени неуставно [5] - [22]. Уставни суд у свом Закључку [23] и у свом Решењу [24] није оповргао неуставност Вашег избора и инаугурисања за председника Републике.

Вама је указивано [20], [25] - [32] да истовремено држите функције и положаје Председника Републике и председника политичке (Демократске) странке, упркос Вашој положеној Председничкој заклетви, чиме непрекидно кршите Устав (Чланови 6, 19, 23, 25, 2. став Члана 52, и Чланови 111 до 115 Устава). Ви то непрестано чините од свог избора, и сада. Уставни суд у свом Закључку [23] није оповргао неуставност Вашег истовременог статуса председника Републике и председника Демократске странке.

Ви сте били обавештени [32] још у току пријављивања изборних листи да сте противуставно носилац једне изборне листе („За европску Србију - Борис Тадић“). Упркос том благовременом обавештењу [32] Ви се нисте повукли. Ви сте, под Председничком заклетвом заштите Устава и закона, прихватили да противуставно будете носилац изборне листе. Ви сте чак били врло активни у предизборној кампањи у току општих избора за изборну листу „За европску Србију – Борис Тадић“. Били сте обавештени још у процесу избора [32] - [36] да је противуставно такво Ваше јавно ангажовање. То Вам је Уставом забрањено (Чланови 6, 19, 23, 25, 2. став Члана 52, и Чланови 111 до 115 Устава). Тиме сте ауторитетом председника Републике остварили неоспоран битан, одлучујући, утицај на остале државне органе, на средства јавног обавештавања, политичке странке, и на бираче, стварајући утисак да су избори организовани и спроведени по Уставу.

Републичка изборна комисија није оповргла неуставност изборне листе „За европску Србију - Борис Тадић“ [37]. Она је одбила Приговор [32] јер је неблагоприятан пошто је рок од 24 часа (!) за подношење приговора истицао 21. марта, а Приговор је поднет 24. марта док је још увек трајао процес примања изборних листи. У својој Пресуди [38] Врховни суд Србије није оповргуо неуставност изборне листе „За европску Србију – Борис Тадић“. Ни Уставни суд у свом Решењу [24] и у својим документима [39] - [41] није оповргуо противуставност те изборне листе.

Републичка изборна комисија, Врховни суд Србије и Уставни суд нису оповргли да је садашња власт противуставна. Они нису ни разматрали питање уставности те изборне листе. Они су се усредсредили на изналагање процедуралног пропуста у закашњењу да се поднесе приговор Републичкој изборној комисији. Вама је то довољно да сматрате да можете да будете председник Р. Србије.

Опште изборе сте учинили противуставним. Конституисање Народне скупштине и избор Владе сте учинили противуставним. Учинили сте да су све Ваше и њихове одлуке, уредбе и закони неуставни. Дезавуисали сте себе да можете с уставним правом да будете председник Р. Србије и да је представљате. Вама све то до сада није било важно. Зато народ и будућа власт имају пуно право да пониште све ваше одредбе, законе, све ваше ставове, сва ваша иступања и све преузете обавезе у име народа и Р. Србије.

Ви потпуно ниподштавате и најновија упозорења [42] - [46] на Ваше противуставно деловање, извршавање функције и обављање дужности председника Републике, и молбе да то прекинете подношењем своје неопозиве оставке [22], [25]. Јасно је да Вас, нажалост, ни један меродаван државни орган не спречава да противуставно обављате функције председника Р. Србије.

Уставни суд [39] - [41] није оповргао неуставност Вашег рада и деловања.

Ви нас засипате својим изјавама да Србија никада неће признати противуставно прокламовану тзв. „државу Косова“. Те Ваше речи нису потврђене Вашим деловањем. Ваш рад их оповргава. Ви сте се оглушили не само о молбе и предлоге [47], [48] да заштитите свим законитим и уставним средствима народ и целовитост Р. Србије, већ сте по том питању остали потпуно пасивни као врховни командант Војске Србије.

Својим радом исказујете непоштовање Резолуције 1244 Уједињених Нација [25], [29], [31], [42]. Споразумом да прихватате ЕУЛЕКС делујете супротно њој и Уставу. То чините уместо да активно примењујете уставне одредбе и права дата Р. Србији Резолуцијом 1244 у заштити Косова и Метохије, свих држављана Р. Србије на Косову и Метохије, као што Вам је било предлагано [47], [48].

ВАША ЕВРОПСКА АМБИЦИЈА

Јесте ли свесни колико је безпримерно конструисање лажи против Срба да би се на њима изградило демонизовање Србског народа и Р. Србије у Европској Унији, какво нисмо доживели ни под Хитлеровом фашистичком окупацијом? Ако нисте свесни, како можете да будете председник Р. Србије? Ако сте свесни, како онда можете да тражите пријем Р. Србије у Европску Унију пре него што њене власти изнесу истину о догађајима на тлу СФРЈ од 1990. год. до данас, о свим југословенским народима и националним мањинама, пре него што изнесу истину о Србском народу и Р. Србији, пре него што све државе чланице Европске Уније признају и поштују Р. Србију одређену њеним Уставом?

Ви ниподаштавате чињеницу да су водеће државе чланице, оснивачице, Европске Уније, не само спроводиле осам година неоправдане санкције против Р. Србије, већ су својим оружаним снагама учествовале у НАТО агресији на Р. Србију 1999. године. Оне су тиме издале резултате Другог Светског Рата, које су извојевали њихови, амерички, руски и многи други совјетски, и наши, војници и борци, војни команданти и државници. Они су тиме погазили основне европске вредности: право на поштен живот у миру, право на слободу, право на равноправност људи, народа и држава.

Државе чланице Европске Уније и она у целини у односу према Р. Србији и Србском народу делују супротно основним европским вредностима и супротно Преамбули и члановима 1, 3, 13 (1. став), 16 (1. став), 18 (1. став), 19, 23 (1. став), 25, 26 (1. став), 27 (1. став) Устава Р. Србије.

Садашње догађање с Грчком јасно показује како државе чланице Европске Уније губе своју сувереност. Учлањење Р. Србије повлачи суштинску промену статуса Р. Србије, чак и ако би, и када буду, све државе чланице Европске Уније, и Унија у целини, признале и поштовале Устав Р. Србије те тиме и суверенитет Р. Србије над Косовом и Метохијом као нераскидивим делом њене територије.

Претходно изложено показује, на основу члана 307 Устава Р. Србије, да су једино њени држављани меродавни да одлуче референдумски да ли Р. Србија треба сада да постаје члан Европске Уније, и да ли сада треба да се подноси пријава за њено чланство у Европској Унији.

Ви сте то потпуно ниподаштавали својим самовољним подношењем пријаве Р. Србије за чланство у Европској Унији. Тако сте, упркос свим Вам раније поднетим молбама, апелима, предлозима да поштујете Устав, опет деловали противуствано с могућом катастрофалном последицом истапања државности Р. Србије, понижавања Српкиња и Срба, Србског народа, у Европској Унији.

ВАШ ОДНОС ПРЕМА ДРЖАВИ И НАРОДУ

Под Вашим председниковањем је извршена багателна распродаја заједничке (друштвене, државне) имовине и заједничких добара. Из идеолошких разлога је уништена војска Р. Србије, која је достојно оправдала улогу војног браниоца народа и државе 1999. године. Њени припадници су доведени у ситуацију да се на улици протестима боре за своја права. Р. Србија непрекидно позајмљује енормне износе новца, а истовремено се отпушта све већи број запослених. Домаћа индустрија је практично потпуно уништена, а пољопривредна производња је сведена на одржавање елементарне егзистенције.

Ви сте пре неколико година у Немачкој изјавили да Ваш народ треба да се ослободи митова, легенди и прошлости.

Ви сте се многим ван Србије извињавали.

Ви сте недавно, у Републици Српској, у оквиру прославе осамнаест година њеног постојања, изненада објавили да Скупштина Р. Србије треба да донесе „Декларацију о Сребреници“ која се многим неће допасти. Ваша изјава је требало да створи толико дубок шок у Србском народу да он

неће моћи ништа друго да учини већ да призна да је урадио оно што није учинио, нити је икоме дозволио да чини у његово име то за шта га у Европској Унији оптужују лажима.

Нисте у Србији рекли, у својим изборним кампањама, да ћете то све да чините, и у чије име да то чините: у име Р. Србије као њен Председник, или у име Демократске странке као њен председник.

ВАШЕ ПРИЗНАВАЊЕ ПРОТИВУСТАВНЕ ОКУПАТОРСКЕ

„ДРЖАВЕ `КОСОВА`“

Упркос томе што Ви изјављујете да Р. Србија никада неће признати окупаторску противуставну „Државу `Косова`“, Ви прихватате да се у иностранству састанете с др Фатмиром СЕЈДИУОМ у његовом својству председника „УНМИК КОСОВА“, како Ви покушавате да назовете поробљено Косово и Метохију. Ви тиме признајете да, то што Ви називате „УНМИК КОСОВА“, више није део Р. Србије и признајете му државност прихватањем да разговарате с др Фатмиром СЕЈДИУОМ као председником „УНМИК КОСОВА“. Ви тиме делуете против Устава Р, Србије (Преамбула, Члан 1 - Члан 3, Члан 8 – Члан 10, Члан 13, Члан 18, Члан 19, Члан 23 – Члан 27, Члан 58, Члан 59, Члан 82 – Члан 84, Члан 87 – Члан 90, Члан 97, Члан 98, т. 1 и т. 2 Члана 99, Председничка заклетва – Члан 114, Члан 139 повезан с последњим ставом Члана 112).

ВАША ОДЛУКА

Овим обраћањем Вам се исказује нада да ћете разумно, мудро и поштено да донесете једину исправну одлуку у складу с Уставом и начелима демократије:

Ваша неопозива оставка на функцију и положај председника Републике Србије.

У очекивању Вашег јавног одговора, с поштовањем председника Републике, потписници овог отвореног писма.

ПОТПИСНИЦИ

(Потписи с назнаком *За писмо председнику Тадићу* свој потпис: Име Презиме, Место, Држава ако није Р. Србија, и еадреса, се шаљу на lyubomir_gruyitch@yahoo.com .

1. Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ, Цона Кенедија 31/15, 11070 Београд, lyubomir_gruyitch@yahoo.com
2. Nenad Mistic, Hisarska 20, 18400 Prokuplje, Srbija, nenadmistic@hotmail.com
3. Зорка Медић Ристић, ул Пеђе Милосављевића 13, Београд, zorkamedic@gmail.com
4. Dr. Desanka Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
5. Radmilo Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
6. Vesna Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
7. Aleksandar Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
8. Djordje Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
9. Djordje Petrovic, Toronto, Kanada, djordje.petrovic@rogers.com
10. Aleksandar Polic, Jespersgatan 13, 214 45 Malmö – Sweden, alpoz2004@yahoo.se
11. Љубиша Спасојевић, Булевар АВНОЈ-а 203, Нови Београд, printmax@eunet.rs
12. Jovan Vuckovic, dipl. gradj. inz., Sanur, Bali, Indonezija, jovanvuc@yahoo.com
13. Епископ Дамаскин Давидовић, б. западноевропски, Торонто, Канада, bishopddd@hotmail.com
14. Radmila Micic, Toronto, Kanada, mojisnovi011@yahoo.com
15. Aleksandar Polic, drzavljanin Svedske. Jespersgatan 13, 214 45 Malmö – Sweden, alpoz2004@yahoo.se
16. Mileta J. Solujic, 191 Torrey pines Dr., Toms River, NJ 08757, USA, srpska_borba@yahoo.com
17. Kostić Mirjana, ul. Somborska 51/18, Niš, dragank3@gmail.com
18. Kostić Dragan, ul. Somborska 51/18, Niš, dragank3@gmail.com

19. Luka Dakic, 212-295 Dale cr. Waterloo, ON. N2J-3Y5, CANADA, LukaRanka@hotmail.com
20. Ranka Dakic, 212-295 Dale cr. Waterloo, ON. N2J-3Y5, CANADA, LukaRanka@hotmail.com
21. Ivkovic Milutin, 16 Winbourne Road, Vest Moonah, TAS 7009 Australia, ivkovic@hotmail.net.au.

Закључно с бројем 21 у 09:45, понедељак, 1. март, 2010. године. Пошто су потписи стигли после подношења, они су унети:

22. Душан М. Стојановић, Postfach 190 824, DE-80608 München, F. R. Germany, dusanmstojanovic@hotmail.com
23. Отац Реља Рацић, ССПЦО „Свети Сава“, München, DE-86567, Hilgertshausen, FR Germany, dusanmstojanovic@hotmail.com
24. Драгомир - Коча Радојковић, магистар нуклеарне технике, 1403 - 60 Palane Lincway, Toronto, Ontario, МЗС 1А2 - Canada-Канада, dradojkovic@primelite.net

ПОТПИС ДОБИЈЕН ПОСЛЕ ПОДНОШЕЊА ДОКУМЕНТА:

25. Љиљана Јовановић, К. Катарине 82/34, 11030 Београд, miroly@eunet.rs

КОМЕНТАРИ

1. Љубомир Т. Грујић:
Молбу [20] господину председнику ТАДИЋУ да поднесе оставку је до сада на Интернету потписало 151 лице: <http://www.thepetitionsite.com/petition/316140698>.

14. Радмила Мићић;

Косово је срце Србије!

1. Љубомир Т. Грујић:
Јуче, у уторак, 23. фебруара 2010. године, сам примио Закључак (Број: - 166/2008 од 22.2.2010.) Уставног суда донето на његовој седници одржаној 4. Фебруара 2010. године који гласи:
„Одбацује се предлог о забрани рада политичке странке „Демократске странке“, са седиштем у Београду“. (Видети [31])
У образложењу пише:
„ Одредбом члана 80. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07) прописано је да Уставни суд одлучује о забрани рада политичке странке, синдикалне организације, удружења грађана или верске заједнице на основу предлога Владе, Републичког јавног тужиоца или органа надлежног за упис у регистар политичких странака, синдикалних организација, удружења грађана или верских заједница.
Имајући у виду да је Законом о Уставном суду прописано да се поступак одлучивања о забрани рада политичке странке покреће на основу предлога Владе, Републичког јавног тужиоца или органа надлежног за упис у регистар политичких странака, Уставни суд је оценио да не постоје процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање у овом предмету, јер је предлог о забрани рада политичке странке поднет од стране неовлашћеног лица.
На основу изложеног, члана 36. Став 1. Тачка 49 закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07) и члана 82. став 2. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, број 24/08), Уставни суд је донео закључак као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА (округли печат)

Др Боса Ненадић, с.р.

ЗА ТАЧНОСТ ОТПРАВКА
Нечитак потпис у штамбиљу“

У овом документу Уставног суда се не наводи састав Већа суда које је донело Закључак. Из тог документа Уставног суда следи:

1. Уставни суд није оповргнуо неуставни рад и деловање Демократске странке.
2. Прогласио је држављанина Р. Србије неовлашћеним да поднесе предлог Уставном суду да оцени уставност рада једне политичке странке.
3. Уставни суд се позива на Закон и Пословник.
4. Уставни суд се не позива на следеће чланове Устава:

Члан 3, 1. став:

Владавина права је основна претпоставка Устава и почива на неotuђивим људским правима.

Члан 21, 1. и 2. став:

Пред Уставом и законом сви су једнаки.

Свако има право на једнаку законску заштиту, без дискриминације.

Члан 23, 1. став:

Људско достојанство је неприкосновено и сви су дужни да га поштују и штите.

Члан 37, 1. став:

Свако лице има правну способност.

Члан 166, 1. став:

Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

Члан 168, 1. и 2. став:

Поступак за оцену уставности и законитости могу да покрену државни органи, органи територијалне аутономије или локалне самоуправе, као и најмање 25 народних посланика. Поступак може покренути и сам Уставни суд.

Свако правно и физичко лице има право на иницијативу за покретање поступка за оцену уставности и законитости.

Члан 194, 2. и 3. став:

Устав је највиши правни акт Републике Србије.

Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.

1. Љубомир Т. Грујић преноси:

„Велики активиста“ износи на

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=8&t=8940&p=149510#p149510>:

«Линколнова мудрост и Франклинов избор

Миодраг Зарковић свој коментар данас на НСПМ данас завршава цитатом приписаним Абрахаму Линколну:

„Можете цео свет да лажете неко време и можете некога да лажете све време, али не можете цео свет да лажете све време.“

Није баш сасвим јасно да ли је први амерички император заиста аутор ове мудрости, али њено порекло није толико битно колико његова примена на данашњу „ЕУропску регију равноправних грађана Морава-Донау“, претходно познату као Србија.

Ономад је НАТО (тј. самозвана „међународна заједница“) безочно лагао цели свет неко време - тачније, 78 дана, колико је бомбардовао тадашњу Југославију како би успоставио окупацију - пардон, међународно војно присуство - и Косово и Метохију претворио у „Независну државу Косова“ (НДК).

О успеху свог напада лагали су довољно да им сами Срби поверују и дозволе ту окупацију. **Онда су наставили да лажу, описујући погроме над неалбанским становништвом као „одмазду“ а етничко чишћење и систематско уништавање имовине и светиња као „међуетничке инциденте.“** Правдали су и рат и окупацију наводним геноцидом и некаквом великом завером за истеривање Албанаца. Пре или касније се установило да су све то биле лажи, али дотад је штета већ била учињена.

Пошто се показало да бомбе и ракете нису онолико ефикасне у поковавању Срба колико се мислило, прешло се на друге врсте оружја: кофере пара, „пријатељске“ савете и курсеве, мирно и демократско паљење Скупштине... и лажи, дабоме. **Малтене од првог дана „демократије“ народу Србије се лаже. За ових десет година распродао се све што је „демократима“ дошло под шапу, Косово и Метохија су отети и проглашени „Независном државом Косово“, гладни радници су почели да секу прсте, али не брините Срби, бољи живот само што није!**

Лагали су безочно и дрско и пре две године, када су обећавали „и Косово и ЕУ.“ Неки су им поверовали, па гласали за њих. Неки им нису веровали, али су веровали другима, који су се пред изборе закљичали родољубљем а после избора свечано мирили са дојучерашњим непријатељима да би дошли на власт. У сваком случају, преварише букадар људи и једни и други. Можда не трајно, али довољно дуго да учине штету.

Цела је стратегија од 2000. наовамо била да Срби сами себи пљуну у лице. Није било довољно што су осиромашени, протерани, сатанизовани и опљачкани, не - морали су сами да признају да је све то било добро и пожељно, да су то заслужили. Владајућој жутократији то није било тешко; то су људи којима је увек била преча шака власти од образа и од части. Али сад су и они запели да цели народ натерају да буде попут њих (у тој функцији је још једна лаж: теледиригована резолуција о Сребреници). Ако се то деси, онда **Србије и Срба коначно нестаје, и стварају се „равноправни грађани ЕУропске регије“ омеђене реком Донау - пошто „Дунав“ звучи србонационалистичко-клерофашистички - и сведене на долину Мораве, којој ће се првом приликом наћи ЕУропскије име.**

Ако је у пролеће 2008. било илузија о будућности Србије и Косова-Метохије, данас их више нема. Лепо рекли амбасадори „међународне заједнице,“ нема ЕУропства док се не призна НДК. Значи, више се ни не труде да нас лажу. Сад већ лажемо искључиво сами себе.

Почео сам цитатом који се приписује Линколну. А завршио бих једним који се приписује Бену Франклину:

„Они који би да се одрекну слободе да би имали безбедност, не заслужују ни слободу ни безбедност“.

Избор је и данас исти као и у мају 2008, али и много пута пре тога. Од њега не можемо да побегнемо, ма колико се трудили. То је избор између слободе и ропства, између части и понижења, између истине и лажи. О томе се не одлучује убацивањем листића у некакву ћораву кутију, већ у срцу и души сваког од нас.

Упркос свему што говоре лажљиве жутократе и још лажљивија „међународна заједница“, мислим да Срби још нису одлучили. Још се ломе, али нису сломљени. Отуд и толики притисак, толики напор, толика журба да се „заврши посао“. Јер ови што лажу итекако добро знају да све што су својим лажима створили може да се рашчини, само ако Срби одбију да им се и даље лаже. И тиме поново заслуже и слободу, и безбедност.

<http://sivisoko.blogspot.com/>

РЕФЕРЕНЦЕ

(Од бр. 2 до краја су достављане средствима јавног обавештавања и јавности. Могу да се добију преко епоште од првог потписника, који је аутор писма.)

1. **УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ** проглашен 8. новембра 2006. године.
2. Педесет и два грађана, **«Добронамерно упозорење»**, *Народној скупштини Републике Србије и њеном председнику господину мгр. Предрагу Марковићу; господину Борису ТАДИЋУ, Председнику Републике Србије; господину др. Војиславу Коштуници, Председнику Владе, и Влади Републике Србије*, 05 – 31, 07, 2005, поднето уз референцу 46 свима којима је она адресована, 15. 10. 2009.
3. Тридесет и девет, **„Захтев ради одбране Републике Србије и њених држављана“**, г. Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије, 26. фебруар, 2007.
4. Генерални секретар Бранко РАДУЈКО, **Одговор на допис под 3.: Одбрана Републике Србије и њених држављана**, др Љубомиру Т. ГРУЈИЋУ, 5. март, 2007. године.
5. Љ. Т. Грујић, **„Одбрана Р. Србије и председнички избори“**, г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику Народне скупштине, Г. Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије и председничком кандидату, г. др Војиславу КОШТУНИЦИ, председнику Владе Р. Србије, 25. 12. 2007.
6. Осамнаест грађана, **„Резолуција Народне скупштине: Одбрана Р. Србије и председнички избори“**, г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику Народне скупштине, Г. Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије и председничком кандидату, г. др Војиславу КОШТУНИЦИ, председнику Владе Р. Србије, 27. 12. 2007 - 04. 01. 2008.
7. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ, 02 Бр. 013-798/08, 31. 01. 2008.
8. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, *Народној скупштини*, достављено председнику ТАДИЋУ, 03 Бр. 07-23/08, 31. 01. 2008.
9. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, *Влади Р. Србије*, достављено председнику ТАДИЋУ, 01 Бр. 07-00-122/68, 31. 01. 2008.
10. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, *Уставном суду*, достављено председнику ТАДИЋУ, 31. 01. 2008.
11. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, *Врховном суду*, достављено председнику ТАДИЋУ, 31. 01. 2008.
12. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, г. Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату, 31. 01. 2008.
13. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, г. Томиславу НИКОЛИЋУ и г. Борису ТАДИЋУ, кандидатима у другом изборном кругу за Председника у следећем мандату, 31. 01. 2008.
14. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, *Републичкој изборној комисији*, достављено председнику ТАДИЋУ, 02 Бр. 013-931/08, 01. 02. 2008, и 02, 013-931/08 од 02. 02. 2008.
15. Љ. Т. Грујић, **„Јавни став и одлука Републичке изборне комисије, неуставност текућих председничких избора и њихово стављање ван снаге“**, *Врховном суду*, 04. 02. 2008., заведено под Бр. Уж. 15/08.
16. Љ. Т. Грујић, **„Оцена уставности Решења Врховног суда бр. Уж. 15/08 од 05. 02. 2008. год. (Додатак 1)“**, *Уставном суду*, достављено председнику ТАДИЋУ, 06. 02. 2008.
17. Љ. Т. Грујић, **„Отказивање Вашег инаугурисања за председника Републике“**, *господину Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату*, 07. 02. 2008.
18. Љ. Т. Грујић, **„Отказивање инаугурисања г. Бориса ТАДИЋА за председника Републике“**, *Народној скупштини*, достављено председнику ТАДИЋУ, 07. 02. 2008.
19. Љ. Т. Грујић, **„Смењивање господина ДУЛИЋА и неприхватање заклетве и инаугурисања г. Бориса ТАДИЋА за председника Републике“**, *Народној скупштини: свим народним посланицима и г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику*, достављено председнику ТАДИЋУ, 12. 02. 2008.
20. Љ. Т. Грујић, **„Молба председнику Тадићу да поднесе безусловну оставку“**, *Председнику ТАДИЋУ*, достављено *Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 25. 02. 2008.
21. Љ. Т. Грујић, **„Оцена уставности Извештаја Републичке изборне комисије о изборима за председника Републике Србије од 13. 02. 2008. год. (Додатак 1), председничке заклетве господина Бориса ТАДИЋА и његовог постављења за Председника“**, *Уставном суду*, достављено председнику ТАДИЋУ, 20. 03. 2008.

22. Љ. Т. Грујић, „Уставна жалба на Решење Врховног суда бр. Уж. 15/08 од 05. 02. 2008. год.“, *Уставном суду Србије, достављено председнику ТАДИЋУ*, 15.08.2008.
23. Уставни суд, „Закључак да се одбацују предлози да се пониште сва акта у вези избора председника Републике, да се оцени уставност и законитост председничке заклетве и преузимања дужности од стране господина Бориса Тадића, и да се оцени уставност и законитост рада и деловања председника Републике Бориса Тадића“, бр. ВУ-10/08 од 11/09/2008. године.
24. Уставни суд, „Решење да се одбацује уставна жалба против решења Врховног суда Србије Уж. 15/08 од 5. фебруара 2008. године“, бр. Уж-192/08 од 08/02/2010. године.
25. Љ. Т. Грујић, „Ваш однос према Уставу, држави и народу и Ваша одговорност захтевају Вашу оставку“, *Председнику ТАДИЋУ, Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 20.03.2008.
26. Љ. Т. Грујић, „Жалба на противуставна деловања г. Бориса Тадића, Демократске странке и Републичке изборне комисије, и на њихово подчињавање функције председника Републике интересима једне политичке (Демократске) странке“, *Врховном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 30. 04, 2008.
27. Љ. Т. Грујић, „Жалба на Решење (02 Број: 013-1662/08 од 2. маја 2008. год.) Републичке изборне комисије“, *Врховном суду, Републичкој изборној комисији и господину Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије, председнику Демократске странке и носиоцу изборне листе „За европску Србију – Борис ТАДИЋ“*, 04. 05, 2008.
28. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности и законитости рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА.“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 12. 05. 2008., заведено под ПР-207/2008.
29. Љ. Т. Грујић, „Заштита уставности, законитости, људских права и слобода од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 19. 08. 2008.
30. Љ. Т. Грујић, „Питања Вама од општег значаја“, *господину Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије*, 02.11.2009.
31. Љ. Т. Грујић, „Забрана рада Демократској странци“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, заведено под бр. VIIУ-166/08, 30. 09. 2008.
32. Љ. Т. Грујић, „Приговор на прихватање противуставне изборне листе чији је носилац г. Борис ТАДИЋ“, *Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ*, 24. 03. 2008. Заведено под бр. 02 013-1153/08.
33. Љ. Т. Грујић, „Приговор на прихватање противуставне и противзаконите Збирне изборне листе“, *Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ*, 01. 05. 2008.
34. Љ. Т. Грујић, „Жалба на Решење (02 Број: 013-1662/08 од 2. маја 2008. год.) Републичке изборне комисије о одбијању приговора на неуставност и незаконитост Збирне изборне листе поднетог јој 1. маја 2008. год.“, *Врховном суду и Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ*, 05. 05. 2008.
35. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности и законитости изборних листи чији је носилац Борис ТАДИЋ, избора, и рада Републичке изборне комисије“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 12. 05. 2008., заведено под ПР-206/2008.
36. Љ. Т. Грујић, „Уставна жалба на решење Врховног суда бр. Уж. 15/08 од. 05. 02. 2008.“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 15. 08. 2008.
37. Републичка изборна комисија, „Решење да се одбацује Приговор (од 24. 03. 2008) на прихватање противуставне изборне листе чији је носилац г. Борис ТАДИЋ“, 02 Број: 013-1153/08, 26.03.2008. године.
38. Врховни суд, „Пресуда којом се одбија жалба на Решење Републичке изборне комисије“, бр. Уж. 52/08 од 30.04.2008. године.
39. Председник Уставног суда др Боса Ненадић, „Ненадлежност Уставног суда да оцени уставност и законитост изборних листи чији је носилац Борис Тадић, избора и рада Републичке изборне комисије“, др Љубомиру Т. Грујићу, Бр. ИИП -206/2008 од 25.07.2008.
40. Секретар Уставног суда Снежана Наковска Антић, „Ненадлежност Уставног суда по предлогу да Суд оцени уставност и законитост рада и деловања председника Републике Бориса Тадића на иницијативу грађана“, др Љубомиру Т. Грујићу, Бр. ИИП -207/2008 од 25.07.2008.
41. Секретар Уставног суда Снежана Наковска Антић, „Ненадлежност Уставног суда по предлогу Суду да заштити уставност, законитост, људска права и слободе од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА“, др Љубомиру Т. Грујићу, Бр. ИИ П -325/208 од 14.12.2008.
42. Љ. Т. Грујић, „Неуставност ваших избора и конституисања, ништавност ваших потписа, одлука и закона: нови избори“, *Народној скупштини, председнику ТАДИЋУ и Влади Р. Србије, и Скупштини А. П. Војводине*, 05. 02. 2009.
43. Љ. Т. Грујић, „Ваше јавно кршење Устава: спрдање с Р. Србијом и њеним држављанима“, *председнику ТАДИЋУ, Народној скупштини и Влади Републике Србије*, 13. 02. 2009.

44. . Т. Грујић, „Замајавање народа“, *господину Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије: kontakt.predsednik@predsednik.yu*, 22.04.2009.
45. Љ. Т. Грујић, „Ваша јавна кршења Устава Републике Србије: укидање слободе и достојанства њеним држављанима, срозавање државности“, *Председнику Б. ТАДИЋУ, Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 07. 07. 2009.
46. С. Петрушић у име „Гласа Српкиње“, „Отворено писмо и захтев организације „Глас Српкиње““, *председнику Републике Србије, господину Борису ТАДИЋУ; председнику Владе Републике Србије, господину Мирку Цветковићу; министру културе, господину Небојши Брадићу; министру просвете, господину Жарку Обрадовићу; министарки за омладину и спорт, госпођи Снежани Самарџић-Марковић; министру вера, господину Богољубу Шијаковићу; министру полиције, господину Ивици Дачићу; министру правде, госпођи Снежани Маловић*, септембар 2009, поново послао аутор овог писма 16. 10. 2009 с додатком Љубомира Т. Грујића. „Подсећања“, који садржи референцу 2 у целости.
47. Двадесет шест грађана „Референдум за ослобађање Косова и Метохије и свих држављана Р. Србије“, *Народној скупштини: председнику Дулићу и свим народним посланицима (01 Бр. 07-23/08) ; председнику ТАДИЋУ; и Влади: председнику Владе др. Коштуници и свим члановима*, 18 - 20. 02. 2008. Предлог текста је објављен у листу: „ГЛАС јавности“, стр. 12, 24. 02. 2008.
48. Две стотине и шездесет и четири грађана, „ПРЕПОРОД, ОБНОВА, УЗДИЗАЊЕ“, *Народној скупштини; г. Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије; Влади – г. Др Мирку Цветковићу, председнику Владе Р. Србије*, 10. 11. 2008.

Београд, 20 до 28. 02. 2010. год.

У име свих потписника

Др Љубомир Т. Грујић
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд

Изложено на:

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=8&t=8940>

<http://www.pogledi.rs/diskusije/viewtopic.php?p=191428#191428>

<http://dijaspora.wordpress.com/>

<http://serbskeinternetnovine.spaces.live.com/blog/cns!24033D8F76B3274A!4065.entry>

<http://serbskeinternetnovine.spaces.live.com/blog/cns!24033D8F76B3274A!4064.entry>

ПОДНЕТО

1. МАРТА 2010 ГОДИНЕ